

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 3. Cui curæ sunt volucres, eidem curæ sunt & homines. Secunda instantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

merito laudarent Conditorum suum. Quam
verò inquam ille opifex providentiam suam
aut charitatem desiderari patiatum ut non
tribuat quo tegatis nuditatem vestram aut
contra injurias tempestatum elementorum
que vos communiatis? ille qui vestra mortali
carne se induit, licet immortalis gloriâ ple-
nus & majestate eamque ad thronum sacro-
sanctæ Triados evexit, ubi illa nunc affidet
ad dexteram Dei, relinquetne eam in probre-
sæ ignominia nuditatis?

Deinde aliam proponit considerationem
non minus efficacem hac in re a floribus hor-
torum & agrorum deductam. *Considerate li-
lia agri quomodo cresunt, &c.* Denique me-
mentote quod qui gratiæ autor est, idem est
& naturæ. Si ergo in supernaturalibus donis
tam liberalem atque magnificum sese ostē-
dit, nolite putare quod se in bonis inferiori-
bus & terrenis quæ cum illis cœlestibus in
comparationem venire non possunt, cuique
elargiendis parcum & avarum exlubebit.

§. III.

Secunda Instantia.

Cui curæ sunt Volucres, eidem curæ sunt
& homines. Christus Dominus aliâ ur-
get instantiâ ad fiduciam his verbis: *Respicit*

*volatilia cœli, quoniam non ferunt neque me-
 tunt neque congregant in horrea: & Pater
 vester cœlestis pascit illa; Matth. 6. v. 26. Et
 quamvis sub dio morentur, non timent ta-
 men nocturnum frigus, nunquam accedunt
 ad ignem ut rigorem tempestatis leniant.
 Ignis conditor non indiget illo ad volucrum
 genus quantumvis tenerum calefaciendum:
 Innumeris alijs supplere modis novit quos
 in thesauris divinæ suæ Providentiæ recon-
 ditos habet, At nonne vos magis pluris estis il-
 li? Quæ comparatio avium ad homines?
 Nonne vos multo nobiliore genere, & ad ex-
 cellentiore finem conditi estis quam brutæ
 ani mantes? proinde quanto est naturæ ve-
 stræ dignitas sublimior tanto Dei erga vos
 amor & cura incomparabiliter est major.
 Quid ergo dubitatis modicæ fidei? Sed hic
 attentius consideranda sunt illa verba: *Pater
 vester cœlestis pascit illa.* Quasi dicat: si Deus
 Pater vester tantâ bonitate & providentiâ se
 impendit pascendis avibus quæ omnes in u-
 sus vestros & commoda productæ sunt, quã-
 tam putatis illum habere vestri curam, quã-
 to affectu vobis providere, vobis quos vivos
 divinitatis suæ agnoscit imagines, quos filio-
 rum loco habet, quibus regnum suum in hæ-
 reditatem promisit, quos sic dilexit ut filium
 suum*

suum unigenitum increatum & incarnatum
 tradiderit in manus Carnificum & in mo-
 tem ignominiosissimam & acerbissimam, ut
 illius morte vos in familiam suam adoptaret
 & cohæredes faceret, socios ac fratres
 sui dilectissimi Pro eo quod de se divina Sa-
 pientia ait: *Cum eo eram cuncta componere*
 Vatablus legit: *Cum eo eram velut nutritus*
 Unde ex SS. Patribus quidam ut ostendat
 matribus obligationem quam habent nu-
 triendi liberos suos proprio lacte, cui ut que-
 rant, solent plerumque conducere mulieres
 extraneas & incognitas, quibus eos lactem
 dos tradant, tamquam rationem efficacissi-
 mam adducunt exemplum Dei Creatoris
 qui per seipsum nutrit ac pascit omne animam
 qui ipsis etiam formicis & muscis dat escam
 quæ tamen viliores sunt, quàm aves, ipse
 præparat annonam formicis in tempore opor-
 tûno, & sternit, muscis mensam in palatijs
 regum & in tugurijs rusticorum, Si ratio
 sollicitè providet his vilissimis bestiis, quæ
 creaturas suas agnoscit, ut quantumvis con-
 temptibiles videantur, nihil tamen illis deesse
 se patiatur, creditisne quod non æquale
 saltem curam habeat eorum, quos *confitemini*
super opera manuum suarum, quibus sustinetis
omnia, oves & boves, & pecora campi, volucres

I. 4.

caeli & pisces maris? Si tanta praestat servis filiorum suorum, quanto majora praestabit ipsis filijs suis, quos instituit haeredes, quos vocat gaudium suum & viscera sua? *Qui etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum, quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit?* Rom. 8. Vir Seraphicus S. Franciscus tantam habebat in Deo fiduciam circa res temporales ut cum quodam die Assisium convocasset religiosos ordinis sui ad quinque millia, considerans illos tanquam alumnos divinae providentiae, disertè veruit, ne quisquam sollicitus esset pro necessaria illis sustentatione. *Lactate*, inquebat cum Psalmista, *super Dominum curam vestram & ipse vos enutriet.* psal. 54. S. Dominicus qui huic negotio praesens aderat, timebat ne isto agendi modo Deum tentare videretur, sed paulo post attonitus spectavit apportari undique abundantissime tam utensilia quam quae ad victum essent necessaria: quare ita permotus est S. Dominicus ut contingerit suis etiam Religiosis annuos redditus adimere existimans ordinem suum melius in divina providentia, quam in terrenis mundi bonis fundatum iri.

K

§. IV.